

Abstract

V této práci rozeberu úpravu licenčních smluv v současném autorském zákoně. Budu se zabývat otázkou, zda a k jakému posunu došlo oproti předchozí úpravě a zda aktuální úprava odpovídá požadavkům současné doby. Tím myslím především poskytování oprávnění k užívání autorských děl prostřednictvím moderních informačních technologií, zejména Internetu. Jelikož došlo v posledních letech k velkému rozvoji v této oblasti a s autorskými díly je stále častěji nakládáno prostřednictvím těchto nových způsobů, považuji za důležité tuto problematiku zahrnout do své práce.

V úvodních kapitolách se zabývám otázkou autorského práva obecně, jeho postavením v právním řádu České republiky, prameny ze kterých autorské právo poznáváme, včetně základního výčtu mezinárodních a evropských pramenů. Dále definuji předmět autorského práva, tedy autorské dílo a jeho základní znaky.

Kapitola týkající se majetkových práv je pojímána jako východisko k podrobnějšímu rozboru úpravy licenčních smluv. Proto je věnován největší prostor právu dílo užít, k jehož výkonu může autor poskytovat oprávnění licenční smlouvou. Jelikož jsou majetková práva konstruována jako nezcizitelná, vychází z této koncepce úprava licenční smlouvy a nemůže tak dojít k přechodu práva dílo užít, ale licenční smlouvou se pouze zřizuje oprávnění k výkonu práva dílo užít. Na závěr této kapitoly podávám výčet a základní charakteristiku jednotlivých způsobů užití díla a také zmiňuji otázku trvání majetkových práv.

Stěžejní část této práce je, jak jsem již předeslal, věnována licenčním smlouvám a rozboru jednotlivých aspektů těchto smluv. Touto problematikou se zabývám v poslední části práce. Vycházím z platné právní úpravy v České republice, co se týče mezinárodních pramenů, lze říci, že se otázkou smluvního autorského práva příliš nezabývají.

V současném autorském zákoně nejsou oproti předchozímu (zákon č. 35/1965 Sb.) rozlišovány jednotlivé smluvní typy podle způsobu užití díla, ale je upraven jeden smluvní typ pro nakládání s dílem, tedy licenční smlouva. Především je ale současná úprava licenčních smluv vystavena na zásadě smluvní volnosti. Je tak posílena svobodná vůle stran a v zákoně již není tolik kogentních ustanovení, která by nepřiměřeně omezovala smluvní strany.

Celkově lze říci, že tyto a další změny odpovídají tomu, jak by měla vypadat moderní úprava poskytování licencí. Jsou odstraněny zbytečné překážky a je tak usnadněn proces uzavírání licenčních smluv. Za velký přínos novely autorského zákona č. 216/2006 Sb. považuji

speciální úpravu pro podávání a přijetí návrhů na uzavření licenční smlouvy. Tato úprava podle mého názoru plně odpovídá požadavkům současné informační společnosti.